

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ
СПРАВ

**Актуальні питання кримінального
провадження у сучасних умовах**

**Матеріали
міжнародної науково-практичної конференції
31 травня 2023 року**

ОДЕСА
2023

УДК 343.57(477)
К 34

Оргкомітет конференції

Швець Д.В., ректор Одеського державного університету внутрішніх справ, д.ю.н., доцент

Корнієнко М.В., проректор Одеського державного університету внутрішніх справ, д.ю.н., професор

Тетерятник Г.К., завідувач кафедри кримінального процесу, д.ю.н., професор

Лісніченко Д.В., доцент кафедри кримінального процесу, к.ю.н., доцент

Мудрецька Г.В., доцент кафедри кримінального процесу, к.ю.н., доцент

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

Актуальні питання кримінального провадження у сучасних умовах: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Одеса, 31 травня 2023 р. - Одеса: ОДУВС, 2023. - 288 с.

К34

© ОДУВС, 2023

9. Ivan M., Unitatea de infracțiune. Rezumatul tezei de doctor. București , 2019. 13 p. https://drept.unibuc.ro/documente/dyn_doc/oferta-educationala/scoala-doctorala/2018-2019/rezumat%20%c3%aen%20limba%20rom%c3%a2n%c4%83.pdf (Accesat la 22.05.2022).

10. PRISACARI, V. Modalități ale calificării unității și pluralității de infracțiuni. În: Materialele Conferințe științifice internaționale „Conceptul de dezvoltare a statului de drept în Moldova și Ucraina în contextul proceselor de eurointegrare” (Chișinău, 2-3 octombrie 2018). Chișinău: Tipografia „Cetatea de Sus”, 2018, pp. 213-221. ISBN 978-9975-3222-0-1

ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ, ОЗНАК ТА ЗАВДАНЬ НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСУАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Абламська В.В.,

науковий співробітник науково-дослідної лабораторії з проблем наукового забезпечення правоохоронної діяльності та якості підготовки кадрів Харківського національного університету внутрішніх справ

Із прийняттям у 2012 році нового Кримінального процесуального кодексу України запроваджено інститут негласних слідчих (розшукових) дій (далі – НСРД). Науковці, що присвятили свої фундаментальні праці дослідженню цієї сфери кримінальної процесуальної діяльності стверджують, що «практика розширення переліку слідчих (розшукових) дій за рахунок негласних, що схожі на оперативно-розшукові заходи, враховуючи дотримання конституційних гарантій особи, застосовується у кримінальному судочинстві ряду розвинутих країн таких, як Велика Британія, Франція, США, Німеччина. Це слід вважати прогресивним кроком законодавця, що спрямовано на посилення правоохоронної функції держави та захисту прав свобод окремих осіб, інтересів суспільства і держави від протиправних посягань» [1, с. 14].

Відповідно до ч. 1 ст. 246 КПК України НСРД є різновидом слідчих (розшукових) дій (далі – СРД), відомості про факт і методи проведення яких не підлягають розголошенню, за винятком випадків, що передбачені цим Кодексом [2]. Здійснивши аналіз наведеного положення, можна ствердити, що завдання НСРД є тотожним до завдання СРД в цілому (ч. 1 ст. 223 КПК України) та полягає в отриманні нових або перевірці раніше отриманих доказів.

Таким чином, НСРД є різновидом СРД, можна із впевненістю стверджувати, що їм притаманні усі ознаки останніх. Однак, додатковою для них ознакою, окрім перелічених, слід визначити їх негласний характер

проведення (неочевидність, скритність, прихованість від осіб, які в них не беруть участь, у тому числі й суб'єктів, відносно яких вони проводяться) [3, с 43]. Саме негласність як властивість НСРД призвела до їх «наближення» до оперативно-розшукових заходів. Наприклад, М. В. Даньшин, зважаючи на особливий порядок проведення НСРД, відзначає, що КПК України доповнено засобами «оперативно-розшукового характеру» [4, с. 23]. Слід зазначити, що розслідування та розкриття злочинів здійснюється обома видами діяльності – кримінально процесуальною і оперативно-розшуковою. Незважаючи на їхню схожість за пізнавальними можливостями в отриманні інформації, вони регулюються різними законодавчими актами. Підстави і порядок проведення НСРД регулюються нормами КПК України, а оперативно-розшукових заходів – Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» [5]. Як вірно, на наш погляд, зазначає О. В. Шерудило, НСРД, та оперативно-розшукові заходи, що передбачені ст. 8 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», не є тотожними. Зокрема, оперативно-розшукові заходи проводяться з метою виявлення, попередження та розкриття злочину, що готується, а НСРД націлені на виявлення та перевірку інформації, що потрібна для розслідування вчиненого злочину. Крім того, так дії відрізняються за: метою, завданнями, підставами; процесуальним значенням отриманих результатів; об'єктом, формами та методами відомчого контролю і прокурорського нагляду за їхнім здійсненням; використанням отриманих результатів; процедурою відомчого контролю та прокурорського нагляду за їхнім здійсненням; своєю організаційною сутністю, змістом проваджуваних дій [1, с. 60-61].

Резюмуючи наведене вище, на нашу думку, під НСРД слід розуміти процесуальні дії, відомості про факт і методи проведення яких не підлягають розголошенню та завданням яких є збирання доказів або перевірка вже отриманих доказів у кримінальному провадженні.

Література

1. Шерудило В.О. Процесуальний порядок проведення негласних слідчих (розшукових) дій, пов'язаних з втручанням у приватне спілкування: дис. ... канд. юрид. наук. Національна академія внутрішніх справ. Київ, 2018. 264 с.
2. Кримінальний процесуальний кодекс України: Закон України від 13.04.2012 р. Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>.
3. Кудінов С. С. та ін. Негласні слідчі (розшукові) дії та використання результатів оперативно-розшукової діяльності у кримінальному провадженні: навч.- практи. посіб. Харків: Оберіг, 2013. 344 с.
4. Даньшин М. В. Практичне значення встановлення між предметних зв'язків криміналістики з науками кримінально-правового циклу. Криміналістика и судебная экспертиза: междуведом. науч.-метод.

сб. Київ: Мініст України, 2014. Вип. 59. С. 19-26. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 р. № 2135-ХІІ. Верховна Рада України. URL: zakon.rada.gov.ua/go/2135-12.

ЗНАЧЕННЯ КРИМІНАЛЬНО-ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ФОРМИ ДЛЯ ЗАХИСТУ ПРАВ ТА ІНТЕРЕСІВ УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Алашесв С.В.,

курсант 310 взводу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Одеського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Мудрецька Г.В.,

доцент кафедри кримінального процесу Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

Кримінально-процесуальна форма є важливим елементом кримінального процесу, оскільки вона визначає порядок проведення кримінального розслідування та судового розгляду. Правильний вибір кримінально-процесуальної форми забезпечує захист прав та інтересів усіх учасників кримінального процесу. Для потерпілого важливо, щоб кримінальне провадження було розглянуте у відкритому судовому засіданні з дотриманням процесуальних прав, що забезпечить можливість представити свідчення та докази, а також отримати компенсацію моральної та матеріальної шкоди. Для підозрюваного та обвинуваченого кримінально-процесуальна форма має велике значення в забезпеченні права на захист та можливості представити свої докази та аргументи[1, с. 30]. Кримінально-процесуальна форма також впливає на рішення суду та може сприяти ухваленню справедливого та обґрунтованого вироку.

Отже, важливість кримінально-процесуальної форми полягає в тому, що вона забезпечує право на справедливий та ефективний захист прав та інтересів учасників кримінального процесу та визначає порядок проведення кримінального розслідування та судового розгляду кримінальної справи. Крім того, правильний вибір кримінально-процесуальної форми допомагає забезпечити ефективність кримінального процесу та запобігти можливим порушенням процесуальних прав та інтересів учасників. Наприклад, якщо справа розглядається у формі слідчого дізнання, але при цьому учасники процесу вже мають достатньо доказів для вирішення справи на суді, то